

da jeg var Medlem af Centralkomiteen, maatte jeg vel nok kunne give Oplysninger om, hvordan det egentlig hængte sammen med disse Penge, og hvordan det kunde være, at Hr. Bahnson ikke svarede mere til Centralkomiteen. Det er disse Bemærkninger, som har givet mig Anledning til at bede om Ordet. De Udtalelser, jeg nu vil tillade mig at komme med, betragter jeg derfor som et Selvforsvar, da jeg personlig ikke har haft det fjerneste med denne Sag at gøre og ikke i nogen Maade vil staa hverken i Befolkningen eller i dette høje Tings Mening som den, der har haft noget som helst med Sagen at gøre.

Jeg vil begynde med at oplyse det høje Ting om, at i Februar eller Marts Maaned 1901 blev jeg kaldt ud fra Mødet her i Salen, idet der var en Herre uden for, som vilde tale med mig. Da jeg kom ud, viste det sig, at det var Formanden for Centralkomiten. Professor Bagge var jo død, og der var kommet en anden Formand i hans Sted, som hed Bache, og det er den Mand, der er Generalintendant og er Formand den Dag i Dag. Da jeg kom ud til ham, præsenterede han sig for mig og spurgte mig, om jeg ikke vilde indtræde som Medlem af Centralkomiteen. Jeg blev højst forbauset over dette Spørgsmaal, for jeg vidste, hvor fin en Forsamling denne Centralkomite er, og da jeg var Venstremand og ikke kunde antage, at jeg i deres Øjne var nogen særlig fremtrædende Mand, kunde jeg ikke begribe, hvorfor man vilde, at jeg skulde være Medlem af denne fine Forsamling. Jeg svarede derfor Obersten: Det kan jeg ikke give noget Svar paa i Dag, men maa jeg spørge Obersten, hvad er Grunden til, at man forlanger af mig, at jeg skal træde ind i Centralkomiteen. Saa svarede han, at Grunden var den, at Komiteen supplerer sig selv, og nu var et af Medlemmerne afgaaet ved Døden, og man da havde tænkt paa mig, fordi man havde mærket, at jeg i høj Grad interesserede mig for Invaliderne, og derfor vilde man forespørge, om jeg ved det næste Plenarmøde, som skulde afholdes i April, vilde modtage Valget. Jeg var saa betænkelig ved denne Sag, at jeg henvendte mig til Venstrepartiets Formand, den nuværende højtærede Kultusminister, og spurgte ham, om han syntes, det var passende, at et Medlem af Venstrereformpartiet modtog et saadant Valg. Han svarede, at det gjorde han rigtignok. Naar man opfordrede mig til det, syntes han ikke, der kunde være noget i Vejen for det. Jeg sagde da, at jeg kunde

ikke tro, det var saadan blot for Guds Skyld, at de bad mig at være med i den Forsamling, for der var jo noget Fedteri med Bahnson og hans Laan, og der maatte vist være noget mere Grund til Anmodningen, end hvad der anførtes af Obersten. Formanden mente dog, jeg skulde modtage Valget, og jeg meddelte derpaa Obersten, at jeg var villig til at modtage Valget. Dette skete i Foraaret 1901.

Centralkomiteen holder kun eet Møde om Aaret. Man maa vel skelne mellem Centralkomiteen og dens Bestyrelse. Komiteen bestaar af 40 Medlemmer, som supplere sig selv, og denne Forsamling af 40 Medlemmer vælger en Bestyrelse paa 5 Medlemmer. De Herrer kunne se af Hof- og Statskalenderen, hvem der i dette Øjeblik sidder i denne Bestyrelse. Det er Bestyrelsen, som har med de daglige Forretninger at gøre. Centralkomiteen træder kun sammen en eneste Gang om Aaret, i Slutningen af April Maaned. Hele Ledelsen af Foreningen og Bestyrelsen af dens Midler er overgaaet til Bestyrelsen. Den bestaar i dette Øjeblik af Generalintendant, Oberst Bache, som er Formand, Departementschef Schlichtkrull, Næstformand, Oberst Buchwald, Kancelliraad, Inspektør Kruse og Kontorchef Steenberg. Ved Plenarforsamlingens Møde i Foraaret 1901 blev jeg optagen som Medlem af Komiteen, og saa hørte jeg ikke mere om den Sag, før vi kom hen paa Vinteren 1902. Saa kom Formanden for Centralkomiteen her ind til mig for at forhandle med mig og spørge mig, hvad jeg mente, vi skulde gøre over for det Bahnsonske Laan. Ja, sagde jeg, vi maa jo først have Klarhed over, hvordan Bahnson økonomisk staa i det, hvordan hans økonomiske Forhold ere. Her maa jeg nu indskyde den Bemærkning, som jeg ogsaa fremsatte under Finanslovens 1ste Behandling, at efter de Oplysninger, jeg der modtog om, under hvilken Form dette Laan var stiftet, kan jeg som Landmand ikke indse, at der fra Formens Side er begaaet nogen Fejl, thi naar Ejendommen var vurderet til 290,000 Kr., og det Beløb, Foreningen havde anbragt i den, ikke udgjorde Halvdelen, kan jeg ikke se, at der fra Formens Side er gjort noget galt. Men jeg maa rigtignok tilstaa, at efter de Oplysninger, der ere fremkomne i Betænkningen, faar Sagen et lidt andet Udseende for den gamle Centralkomites Vedkommende. Det oplyses jo, at man fra December Termin 1896 til den 17. April 1899 har haft et Rentetab af 13,150 Kr., og at man paa